

τηρήσεις. Καί κατ' ἀρχάς μὲν ἐπολεμήθη ὁ ἐνδαμαλισμὸς ὑπὸ τῶν προλήψεων, ἐπὶ τέλους ὁμῶς ἐξετιμήθη κατ' ἀξίαν. Ὁ Jenner ὑπῆρξεν ἀρκούντως εὐτυχής, ὅπως ἴδῃ τὴν πρακτικὴν τοῦ ἐνδαμαλισμοῦ διαδιδόμενην καθ' ἅπασαν τὴν ὑφήλιον. Ἀνεδείχθη δὲ λίαν ἀφιλοκερδής, ὡς ἀληθῶς σοφὸς καὶ φιλόανθρωπος ἀνὴρ, διότι ἐδημοσίευσεν ἀνακάλυψιν ἧς ἡ μυστικότης ἠδύνατο νὰ προσπορίσῃ αὐτῷ μεγάλα κέρδη. Διὰ ταῦτα ἐδέχθη τὴν ἐκδήλωσιν τῶν σεβασμάτων τῶν συμπολιτῶν του καὶ ἔλαβε παρὰ τοῦ ἀγγλικοῦ παρλαμέντου ἀμοιβὴν εἰκοσακισχιλίων λιρῶν στερλινῶν.

Ὁ Jenner ἀπέβίωσε τὴν 26 ἰανουαρίου 1823. Τὸ πρῶτον αὐτοῦ πόνημα περὶ δαμαλίδος ἐδημοσίευσεν τῷ 1798. Κατόπιν δὲ δι' ἄλλεπαλλήλων δημοσιεύσεων τῷ 1799, τῷ 1800 καὶ τῷ 1801, συνεπλήρωσε τὰς περὶ δαμαλίδος παρατηρήσεις του. Σῶζονται δὲ καὶ τινὰ χειρόγραφα αὐτοῦ.

Ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ παρελθόντος αἰῶνος μέχρι σήμερον ἡ πείρα ἐκύρωσε τὴν ἑκτακτον ἀξίαν τοῦ πρὸς τὴν πάσχουσαν ἀνθρωπότητα εὐεργετήματος τοῦ Jenner. Αἱ ἐπιδημιαὶ τῆς εὐλογίας ἠλαττώθησαν οὐσιωδῶς εἰς τὰς πεπολιτισμένας κοινωνίας, ἐγένετο δὲ σπανιωτάτη ἡ ἐμφάνισις τῆς ἀσθενείας ταύτης εἰς τὰς ἀνωτέρας κοινωνικὰς τάξεις, ἐνθα ἐφαρμόζονται τακτικώτερα ὁ ἐνδαμαλισμὸς καὶ ὁ ἀναδαμαλισμὸς, διότι ἡ προφυλακτικὴ δύναμις τῆς δαμαλίδος εἶνε προσωρινή· δέον ἐπομένως μετὰ παρέλευσιν χρόνου τινὸς νὰ ἐπαναλαμβάνηται ἡ εἰσαγωγὴ αὐτῆς εἰς τὸν ἀνθρώπινον ὄργανισμὸν. Ὑπενθυμιζόμεν ἐνταῦθα, ὅτι ἐνδαμαλισμὸς ὀνομάζεται ἡ δι' ἐνοφθαλμίσσεως μετὰδοσις παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ νόσου ἀπαντώσεως εἰς τὸ βόειον γένος. Ὁ Jenner παρετήρησεν, ὅτι οἱ εἰς τὴν περιποίησιν καὶ εἰς τὴν ἀμειλίαν τῶν ἀγελάδων ἀσχολούμενοι, ἐπαρουσίαζον εἰς τὰς χεῖρας των ἐξάνθημα προσόμοιον τῷ ἐν τοῖς μαστοῖς τῶν ζώων τούτων παρατηρουμένῳ, ὅτι δὲ συγχρόνως οὗτοι ἐφαίνοντο ἀπηλλαγμένοι κατὰ τὰς ἐνοσηπτούσας ἐν τῷ τόπῳ ἐπιδημίας τῆς εὐλογίας. Αἱ παρατηρήσεις αὗται ἐχρησίμευσαν ὡς κυρία ἀφετηρία πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ ἐνδαμαλισμοῦ. Ὅ,τι τυχαίως συνέβαιεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τούτους, ὁ Jenner ὑπέβαλεν εἰς τὸν πειραματισμόν. Λαμβάνων οὗτος διὰ τῆς αἰχμῆς νιστερίου ἐκ τῶν φλυζακίων τῶν ἐπὶ τῶν μαστῶν τῶν ἀγελάδων ἀναπτυσσομένῳ ἐλαχίστην ποσότητα λύμφης, εἰσήγεν αὐτὴν ἐν τῷ δέρματι τοῦ ἀνθρώπου. Δὲν ἐβράδυνε δὲ νὰ παρατηρήσῃ, ὅτι, μετὰ διάστημα τριῶν ἢ τεσσάρων ἡμερῶν, ἐν ᾧ σημείῳ εἶχεν ἐναποτεθῆ ἡ λύμφη αὕτη ἀνεπτύσσετο φλυζάκιον, καθ' ὅλα προσόμοιον τῷ ἐπὶ τοῦ μαστοῦ τῆς ἀγελάδος φλυζακίῳ ἐκεῖνῳ, ἐξ οὗ ἡ λύμφη ἐλήφθη. Ἡ λυμφικὴ δὲ αὕτη οὐσία ἡ ἐν τῷ φλυζακίῳ τοῦ ἀνθρώπου παραχθεῖσα,

μεταδιδόμενη διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου εἴτε εἰς τὸν ἄνθρωπον, εἴτε εἰς τὴν ἀγελάδα, τὸ αὐτὸ σταθερῶς ἐδίδεν ἀποτέλεσμα. Ὁ δὲ ἄνθρωπος ὁ τὴν δοκιμασίαν ταύτην ὑποστάς, τὴν αὐτὴν ἐπαρουσίαζεν ἀνοσίαν, ἥτοι τὴν ιδιότητα νὰ μὴ προσβάλληται ὑπὸ εὐλογίας κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐπιδημιῶν ταύτης, ἣν καὶ οἱ ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τῶν ἀγελάδων εἴτε τυχαίως εἴτε τεχνητῶς ἐνοφθαλμίζόμενοι.

Ἐν Ἑλλάδι ἡ πρακτικὴ τοῦ ἐνδαμαλισμοῦ εἰσήχθη ἀπὸ τοῦ 1801 τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ Ἀρχοντος τῆς Ὑδρας Γεωργίου Βούλγαρη. Κατὰ τὰ τελευταῖα ὁμῶς ταῦτα ἔτη ἐνέσκηψε καθ' ὅλον τὸ κράτος ἐπιδημία εὐλογίας, πολλὰ ποιήσασα μέχρι τοῦδε θύματα, διότι ὁ ἐνδαμαλισμὸς καὶ ὁ ἀναδαμαλισμὸς δὲν γίνονται τακτικῶς καὶ ὡς δεῖ ἐλλείψει μέσων, τὰ ἵποια μόνη πεφωτισμένη διοικητικὴ πρόνοια δύναται νὰ παρασκευάσῃ καὶ νὰ ἐφαρμόσῃ.

Η ΕΝΔΕΙΑ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

Ἡ ἐνδεία ἐν Παρισίοις ἔχει διπλὴν ἐστίαν· ἡ εὐρίσκεται ἐν τῷ Ἄστει περὶ τὸ Πάνθεον καὶ τὸ ἐργοστάσιον Gobelins, ὅπου ἐπὶ ἐπτὰ κατοικίων ὁ εἰς εἶνε πένης καὶ ὅπου ἐντὸς στρατῶνων ἐξ ἐξ καὶ πλέον πατωμάτων κατοικοῦσιν ἐνίοτε 200—300 οἰκογένειαι καὶ κοιμῶνται ἐν ἐκάστη κλίνῃ κατὰ μέσον ὄρον τρία ἄτομα· ἡ εὐρίσκεται εἰς τὰς ἐτοιμοβόβους οἰκίας τῶν προαστείων. Ἐνταῦθα εἰς τὴν Cité Dorée, τὴν ἑδραν τῶν βρακοσυλλεκτῶν, τὴν Cité Grand, Cité du Marn, κτλ. ὑπάρχει ἡ φοβερωτέρα ἑδρα τῆς πείνας, ὅπου ὀκνηρία καὶ ἀνηθικότης μετὰ χρονικῶν ἐπιδημιῶν ἐπικρατοῦσι. Συνήθως οἰκογένεια ἐργατῶν συνίσταται ἐκ 4 προσώπων, ἀνδρὸς, γυναικὸς καὶ δύο τέκνων. Πρὸς κατοικίαν, ἐνδυμασίαν καὶ τροφὴν ἀναγκαιοῦσι 5 φράγκα καθ' ἐκάστην, ἀλλὰ τὰ 1800 ταῦτα φράγκα κατ' ἔτος οὐδὲ ὑπὸ τοῦ εἰκοστοῦ μέρους τῶν ἐν Παρισίοις ἐργατῶν κερδίζονται. Ὑπάρχουσι μὲν ἡμερομίθια ἐξ 6—7 φράγκων, ἀλλὰ μόνον ἐπὶ 6 ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος δύναται τις νὰ ἐργάζηται, πρέπει δὲ νὰ τρώγῃ καὶ τὰς ἐπτὰ. Οἱ ἐργάται, οἱ κάλλιον μισθοδοτούμενοι εἶνε οἱ χρωματισταὶ οἰκοδομῶν (peintres en bâtiments) λαμβάνοντες ἐπτὰ φράγκων ἡμερομίθιον· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἐργασία των διαρκεῖ μόνον ἀπὸ Ἀπριλίου μέχρι Σεπτεμβρίου, δὲν δύναται νὰ κερδήσωσιν ἢ τὸ πολὺ 1400 φρ. τὸ ἔτος. Πόσον δεινοτέρα εἶνε ὁμῶς ἡ θέσις τῆς πλειονότητος ἥτις, ἐν ᾧ ἔχει τὰς αὐτὰς ἀνάγκας καὶ ὑποχρεοῦται νὰ πληρώνῃ τοὺς αὐτοὺς φόρους, εἰς 250 κατὰ μέσον ὄρον ἐργασίμους ἡμέρας κερδίζει μόνον 900 φρ., εἰς ἃ δύναται τις νὰ προσ-

θέση άλλα 100, τὰ ὅποια ἡ σύζυγος πορίζεται μετὰ κόπου! Ἡ κατοικία τῶν ἀνθρώπων τούτων συνίσταται ἐξ ἑνὸς δωματίου, ὅπου πατήρ, μήτηρ, καὶ ἔφηθα πολλάκις τέκνα ζῶσιν ἐν ὀλεθραῖ ἀναμίξει. Τὸ δωμάτιον εἶνε ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐνοικιασμένον καθ' ἑβδομάδα, καὶ στοιχίζει ἀναλόγως τῆς εὐρυχωρίας 2 1/2—3 φρ. Ὑπολείπονται 2 φρ. διὰ τὰς ἀνάγκας 4 ἀτόμων!

Φυσικῶ τῷ λόγῳ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ κυριώτερα τροφή συνίσταται ἐκ ξηρῶν τεμαχίων ἄρτου, ἅτινα στοιχίζουν 15 λεπτὰ ἢ λίτρα, καὶ ἐξ ὀλίγου στέατος. Τὴν ἡμέραν τῆς πληρωμῆς ἀγοράζουσιν ὀλίγον κρέας καὶ τὰ ἀπομεινάρια τῶν τῆς ἐσχάτης τάξεως ξενοδοχείων, ἅτινα ἀναμειγμένα μετὰ γεωμήλων, ἀλλὰ μόνον ἐὰν ταῦτα εἰσὶν εὐθηνά, ἀποτελοῦσι φαγητόν τι ὀνομαζόμενον *rataouille*. Ἐὰν ἐπέλθωσι νόσοι ἢ παύσις τῆς ἐργασίας, καθυστερεῖται τὸ ἐνοίκιον καὶ τότε πᾶν τὸ ἔχον ἀξίαν τινα μετατίθεται εἰς τὸ ἐνεχυροδανειστήριον. Ἐὰν ὁ ἀνὴρ εὐνοηθῇ ὑπὸ τῆς τύχης καὶ εἶνε καλὸς ἐργάτης, «*sublime*» ὀνομαζόμενος, τότε καὶ μόνον δύναται νὰ εὕρῃ ἄλλην τινα θέσιν ὡς βοήθειαν καὶ νὰ δυνηθῇ νὰ συντηρήσῃ ἑαυτόν τε καὶ τὴν οἰκογένειαν. Ὑπάρχουσιν ὁμῶς ἐν Παρισίοις 45,000 κακοὶ ἐργάται, ἐξ ὧν πάμπολλοι ὑπὸ τῆς ἐνδείας ἀποθάρρυνθέντες «*sublimes*». Εὐκόλως οὗτοι ἐν πόλει, ἐνθα ἐπὶ 100 κατοίκων ὑπάρχει ἐν οἰκωπώλειον, ἐπιδίδονται εἰς τὴν μέθην, ἧτις ἐπὶ στιγμὴν ἐπιφέρει τὴν λήθην οὕτω δὲ διαδίδεται ὁ ἀλκολισμὸς, ὅστις καὶ τὴν διάνοιαν καταστρέφει καὶ τὰς ἐρχομένας γενεὰς δηλητηριᾷ. Ὁ Παρισιανὸς μέθυσος, ὃν σπανίως ἀπαντᾷ τις εἰς ἄκραν μέθην, ἔχει περιπλέον εἰς τὴν διάθεσίν του 230 αἰθούσας χοροῦ καὶ 7226 σφαιριστήρια, καὶ ἐπειδὴ σχεδὸν πάντοτε μεταχειρίζεται κακῶς τὴν οἰκογένειάν του, οὐδὲν ἄπορον ἐὰν σύζυγος καὶ θυγάτηρ ἀπὸ βαθμίδος εἰς βαθμίδα καταπίπτουσιν, ὅπως διασκεδάσωσι καὶ φάγωσι καλῶς. Τὴν λύσιν τοῦ δράματος δύναται τις ν' ἀναγνώσῃ εἰς τὸ *Assommoir* τοῦ Ζόλα. Ἐπι δὲ θλιβερώτερα εἶνε ἡ πενία τῶν γυναικῶν. Ὑπάρχουσιν ἐν Παρισίοις 50,000 ἐργάτιδες ἄνευ γονέων καὶ συγγενῶν, αἵτινες ἔχουσιν ἐκλογὴν μόνον μεταξὺ τῆς πείνης καὶ τοῦ αἵσχους. Πλεῖστοι ἐξ αὐτῶν ἐρχονται ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τῆς ἀλλοδαπῆς ἐλπίζουσαι νὰ πορισθῶσιν ἐντίμως τὰ πρὸς τὸ ζῆν, ἀλλ' ἀντὶ τούτου εἰς μείζονα ἐνδειαν περιέρχονται, ἢ εἰς ἄλλο τι χεῖρον καταπίπτουσιν. Αἱ κάλλιον μισθοδοτούμεναι ἐργάτιδες λαμβάνουσι 3 φρ. καθ' ἑκάστην, ἅτινα ἀποτελοῦσι κατὰ μῆνα, τῶν Κυριακῶν ἐξαιρουμένων, 78 φρ., ποσὸν μὴ ἀρκούν πρὸς συντήρησιν νεανίδος ἐν Παρισίοις. Σημειωτέον ὅτι διὰ τινὰ ἐπαγγέλματα εἶνε δύσκολον νὰ εὕρῃ τις ἐργασίαν. Ἀφ' οὗτου 85 τοῖς 100 τῶν ἐν Παρισίοις πωλουμένων χιτῶνων κατα-

σκευάζονται εἰς τὰς μονάς, αἱ ἐργάτιδες τοῦ εἶδους τούτου πληρώνονται ὀλίγιστα, καὶ μετὰ δυσκολίας εὐρίσκουσιν ἐργασίαν. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὰς κατασκευαζούσας τεχνητὰ ἄνθη, διότι ὁ συρμὸς μόνον πτερὰ ἐπὶ τῶν γυναικειῶν πέλων ἐπιτρέπεται. Καὶ ἂν ἡ ἐργάτις εἶνε τοσοῦτον οἰκονόμος καὶ ἔχει τοσοῦτον περιωρισμένας ἀνάγκας ὥστε νὰ συντηρῆται ἐκ τῆς ἐργασίας τῆς, δυσκόλως δύναται νὰ διαφύγῃ τὰς ἐπιβουλάς τῶν περιστοιχιζόντων αὐτήν. Ὡς στερουμένη χρημάτων δὲν δύναται νὰ ἀγοράσῃ ἐπιπλα, καὶ ἐπομένως ἀναγκάζεται νὰ κατοικῇ εἰς δυσφημισμένον τι ξενοδοχεῖον, καθὸ δ' ἐκτεθειμένη εἰς μυρίους κινδύνους αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην προστασίας ἐρωμένου. Καὶ νῦν ἡ τρομερὰ κατάστασις τῶν ἄνευ στέγης. Τὰ θέατρα, ἅτινα διαρκοῦσι μέχρι τοῦ μεσονυκτίου, παρέχουσιν εἰς αὐτοὺς, ὅτινες ὡς *claqueurs* ἔχουσιν ἐλευθερὰν εἴσοδον, μέχρι τῆς ὥρας ταύτης θερμὸν ἄσυλον. Ἐὰν διαρκούσης τῆς ἡμέρας ἐκοιμήθησαν ἐπὶ τινος δημοσίου θρανίου, τότε περιπατοῦσι καθ' ὅλην τὴν νύκτα προσπαθούντες νὰ διαφύγωσι τὴν περιπόλον. Μόνον ἐν καιρῷ χειμῶνος, ὅταν αἱ νύκτες εἰσὶ πολὺ ψυχραὶ, μεταχειρίζονται ὡς μέσον τὴν κλοπὴν, ὅπως μέχρι τῆς ἀνοίξεως εὔρωσιν ἐν τινι φυλακῇ ἄσυλον. Περὶ τὰς 3 ὥρας τῆς πρωΐας ἅπας οὗτος ὁ στρατὸς τῆς ἐνδείας μεταβαίνει εἰς τὴν ἀγοράν, εἶτα δὲ θερμαίνουσιν οἱ δυστυχεῖς οὗτοι τὰ ὑγρὰ αὐτῶν φορέματα εἰς τὰς θερμάστρας τῶν ἐκκλησιῶν ἢ τῶν μουσείων. Ἐὰν ἡ περιουσία των ὑπερβαίνει τὰ 2 σολδία, ἀγοράζουσι δι' αὐτῶν τὸ δικαίωμα νὰ ἐμπήξωσι κοχλιάριόν τι εἰς τὸν λέβητα, ὅπου βράζουσι τὰ περισσεύματα τῶν διαφόρων ξενοδοχείων. Εὐτυχῆς ὁ ἀλιεύς, ὅστις ψαρεύσῃ παχὺ τι τεμάχιον! Οἱ ἐντιμότεροι ἀλῆται, οἵτινες κάποτε ἐργάζονται, διανυκτερεύουσιν εἰς τὸ *Garni*, ὅπου εἰς μικρὰ μετὰ μιᾶς εἰσόδου καὶ ἄνευ παραθύρων δωματῖα κείνται ἡ μία πλησίον τῆς ἄλλης 60 κλίνας, στρώματα δὲ καὶ ἐφαπλώματα εἰς δεδεμένα. Διὰ μίαν τοιαύτην κλίνην πληρώνει τις 50 λ. διὰ τὴν πρώτην καὶ 25 διὰ τὰς ἀκολούθους νύκτας. Σινδόνια δίδονται μόνον ἐπὶ πληρωμῇ 50 λ. κατὰ μῆνα περιπλέον. Ἐν τῇ συνοικίᾳ τῆς *Barriere d'Italie* καὶ *Butte aux Cailles* εὐρίσκει τις κλίνας ἀντὶ 40 λ. Οἱ ἐμποροὶ τοῦ ὕπνου, *Marchands de sommeil*, ἔχουσι καὶ μαγειρεῖον ὅπου ἀντὶ 2 σολδίων δύναται τις νὰ λάβῃ ὀλίγα ὄσπρια, ἀντὶ 1 σολδίου ζωμὸν κρέατος καὶ ἀντὶ 4 ἡμίσειαν λίτραν ἐσχάτης ποιότητος ζυθοῦ. Ἐὰν ὁμῶς λείπουσι τὰ χρήματα καὶ διὰ ταύτην τὴν ἀναξίαν ἀνθρώπου τροφήν, τότε μεταβαίνει τις εἰς μίαν *hibine*, ὅπου ἐπὶ προπληρωμῇ ἑνὸς σολδίου λαμβάνει ἐν ἀλυπόδետον ποτήριον πεπληρωμένον οἰνοπνεύματος. Ἐπειδὴ πληρώνει τις μετὰ τὴν ὥραν,

δύναται νὰ παρατείνῃ τὴν πόσιν ὅσον θέλει· ἀλλὰ τὸ ποτὸν ἐπιφέρει τοιαύτην νάρκην, ὥστε ὁ πίνων καταλαμβάνεται σχεδὸν ἀμέσως ὑπὸ τοῦ ὕπνου. Ὁ παρερχόμενος καιρὸς ὑπολογίζεται ὡς καταναλωθεὶς εἰς πόσιν. Τοιαύτη ἡ γενικὴ κατάστασις. Βεβαίως ὑπάρχουσι δημόσια καὶ ἰδιωτικὰ ἰδρύματα, ἅτινα ἀμιλλῶνται πρὸς βοήθειαν τῶν ἀπόρων. Μόνη ἡ Assistance publique, ἡ ἐνεργοῦσα ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς κυβερνήσεως, δαπανᾷ κατ' ἔτος ὑπὲρ τὰ 700,000 φρ., μὴ λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ἐξόδων τῆς συντηρήσεως δημοσίων καταστημάτων καὶ νοσοκομείων. Ἄλλ' ἡ πληγὴ μένει καὶ θὰ μένη, μέχρῃς ὅτου ὑπάρχουσιν οἱ ὑπέρογκοι φύροι, οἱ συνεχεῖς πόλεμοι, οἱ ἀποσπῶντες μέγα μέρους ἐργατῶν τῆς ἐργασίας, καὶ ἡ κακὴ διανομὴ τοῦ πλούτου.

Ἐγκαίρως εἴχομεν προαναγγεῖλαι τὴν ἔκδοσιν τῶν « Μύθων » τοῦ ἐκ τῶν συνεργατῶν ἡμῶν κ. Π. Γ. Φέρμπου. Τὸ βιβλίον ἐξεδόθη πρὸ ἡμερῶν κομψότατον ἐκ τοῦ τυπογραφείου Α. Κορομηλά, ἐφάμιλλος δὲ πρὸς τὴν τυπογραφικὴν φιλοκαλίαν εἶνε καὶ ἡ χάρις καὶ ἡ τέχνη τῶν ἐν αὐτῷ περιεχομένων ποιητικῶν προϊόντων, ὧν παρέχουσι εὐχάριστος τὸ ἐπόμενον εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας.

ΚΩΝΩΨ ΚΑΙ ΑΡΑΧΝΗ

Μία φορὰ κ' ἕνα καιρὸν εἰς περίπατον ἐξῆλθεν μετὰ βλέμματος ἀπλήστου νέος κώνωψ ἀπ' ἐκείνους . . . μὲ καμάρι φοβερόν, μουρμουρίζων καὶ ἐν ᾄσμα . . . ποίημα τῆς κεφαλῆς του.

Τὸν διέκρινε μακροθεὴν ἡ ἀράχνη ἡ πονηρὴ εἰς τὸ ἐργαστήριόν της χωρὶς ἔργον καθημένη, καὶ εὐθὺς ὀρμᾶ 'ς τὴν θύραν καὶ σκιρτῶσα θεωρεῖ τὸν κομψόν μας κωνωπίσκον, ὅστις ὀλονὲν προβαίνει.

Ἐπλησίαζεν ὁ κώνωψ καὶ ἐσκέπτετο αὐτὴν, πῶς νὰ δυνηθῇ εὐκόλως 'ς τὰ νερά της νὰ τὸν φέρῃ . . . « Βίς τὰ δικτυὰ μου ἂν πέσῃ . . . αἶ! θὰ εὕρῃ κἀτι τι, ἔλεγεν, ἡ κολακεία ὅλα θὰ τα καταφέρῃ ».

Νὰ κ' ἐκεῖνος διαβαίνει κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν, κάμων ὅτι δὲν τὴν βλέπει, κ' ἐννοεῖτε τὴν αἰτίαν· ἀλλ' αὐτὴ εὐρισκομένη εἰς τῆς πείνας τὸ ἀμὴν « κουνουπίδι μου », τὸν κράζει μὲ φωνὴν πολλὴ γλυκεῖαν . . .

Καθὼς ἤκουσεν ὁ κώνωψ τὸνομά του τὸ γλυκὺ, ἔστρεψε πρὸς τὴν σκιρτῶσαν πονηρὰν τὰ βλέμματά του, ἐχαίρεισε μὲ χάριν, καὶ ἐκείνη ἀπ' ἐκεῖ ἤρχισε νὰ ἐκθειάζῃ καὶ αὐτὸν καὶ τᾶσματά του . . .

Μίαν ὥραν ὁ κομψὸς μας μὲ τὸ στόμα ἀνοικτὸν ἔβλεπε τὸν ἑαυτὸν του ὡς πρὸς τοὺς ἐπαίνοους Κροῖσον· « Ἀχ! νὰ σε χαρῶ, τῷ λέγει, ὄργανόν μου ἐκλεκτόν, νὰ μου 'πῆς ἕνα τραγοῦδι καὶ ἐγὼ κρατῶ τὸ ἴσον . . . »

Ἐβῆξεν εὐθὺς ἐκεῖνος κ' ἤρχισε νὰ τραγοῦδῃ· ἀλλ' ἐκείνη, « Μά, τῷ λέγει, σὲ παρακαλῶ, κομψόν μου, πλησιέστερα νὰ ἔλθῃς νὰ ἀκούω, ἐπειδὴ ἐπειδὴ δὲν εἶνε τόσοσ ὕγιες τὸ τύμπανόν μου . . . »

Κ' ἡ φωνὴ της τῷ ἐφάνη τόσοσ καταπειστικὴ, ὥστε ἔκαμ' ἀδιστακτικῶς πρὸς ἐκείνην διπλοῦν βῆμα . . . καὶ δὲν ἤξευρεν ὁ τάλας ὅτ' ἡ Μοῖρα ἡ κακὴ εἶχεν εἰς αὐτὸν ὀρίση τὴν ἀράχνην κρούον μνηῆμα . . .

Προχωρεῖ . . . καὶ ἡ ἀράχνη, εἰς τὸ στόμα τὸν φιλεῖ, τὸν φιλεῖ . . . καί, κατὰ λάθος, τὸν δαγκάνει καὶ ἀκόμα τὸν δαγκάνει, . . . ἐπὶ τέλους μιὰ τοῦ δίδα καὶ καλὴ καὶ τὸν βρίπτει πρὸ ποδῶν της ἄτονον καὶ σπαῖρον πτώμα ! . . .]

Τοὺς κλεισμένους ὀφθαλμούς σου νὰ ἀνοίξῃς προσπαθεῖς, ἀλλὰ μάτην, δὲν ἀνοίγουν! . . . τοὺς ἐκάλυψε τὸ σκότος. Πόσους ἄρᾳ γε ἀνθρώπους, κωνωπίσκους ἀληθεῖς ἔφαγεν ἡ κολακεία! . . . Κώνωψ, σὺ δὲν εἶσ' ὁ πρῶτος! . . .

Παναγιώτης Γ. Φέρμπου

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Δερβίσης τις θέλων νὰ μάθῃ πόσοι τῶν νυμφευμένων ἀνδρῶν εἶνε εὐχαριστημένοι ἐκ τῶν συζύγων των, ἀπέτεινε πρὸς διακοσίους τοιούτους, οἵτινες ἠκροῶντο μετὰ σεβασμοῦ τῶν σοφῶν αὐτοῦ διηγήσεων, τὸν ἐξῆς λόγον· « Ὅσοι δὲν εἶνε εὐχαριστημένοι ἐκ τῶν συζύγων των ἄς σηκωθῶσιν. » Ἰδὼν δὲ ἕνα μόνον κατήμενον ἐπλησίασε καὶ ἐμακάρισεν αὐτὸν διὰ τὴν μοναδικὴν του εὐτυχίαν. « — Καὶ πῶς νὰ μὴν εἶμαι εὐτυχῆς, εἶπεν ὁ κατήμενος, ἀφοῦ ἡ σύζυγός μου εἶνε τόσοσ εὐφυής, ὥστε προμαντεύσασα τὴν σημερινὴν ἐρώτησίν σου, μὴ ἔσπασεν ἀπὸ χροῆς τὰ κόκκαλα καὶ μὲ ἔφερεν εἰς θέσιν νὰ μὴ εἰμωρῶ νὰ σηκωθῶ 'ς τὰ πόδια μου ! »

*

*

Εἰς τῶν αὐλικῶν Φραγκίσκου τοῦ Α' ἠπειλήσε ποτὲ διὰ τῆς ράβδου του τὸν γελωτοποιὸν τοῦ βασιλέως ἐκείνου Τριβουλέττον, ὁμιλήσαντα περὶ αὐτοῦ ἀσεβῶς. Ὁ γελωτοποιὸς πικροπρόθετος περὶ τούτου εἰς τὸν βασιλέα, ὅστις εἶπεν αὐτῷ — « Μὴ φοβεῖσαι, ἔσο δὲ βέβαιος ὅτι ἐν εὐρεθῇ τις τόσοσ αὐθάδης ἵνα σὲ φονεύσῃ, μετὰ ἐν τέταρτον τῆς ὥρας θὰ διετάρτον νὰ τὸν ἀπαγχονίσωσι. — « Μεγαλειότατε, εἶπεν ὁ Τριβουλέττος, μεγάλως θὰ μὲ ὑποχρεώσετε ἂν διετάρτετε νὰ τὸν ἀπαγχονίσωσιν ἐν τέταρτον τῆς ὥρας πρὶν ἢ μὲ φονεύσῃ. »

*

*

Ἐνός ἐπώλησεν εἰς αὐτοκράτειραν τῆς Ρώμης ψευδεῖς ἀδάμαντας ἀντὶ ἀληθῶν· αὐτὴ ἰδοῦσα τὴν ἀπάτην παρεπρόθετος εἰς τὸν αὐτοκράτορα ζητοῦσα αὐστηρὰν τιμωρίαν τοῦ ἐξαπατήσαντος αὐτήν. Ὁ αὐτοκράτωρ, φύσει ἐπιεικῆς, ἀλλὰ μὴ δυνάμενος νὰ τὴν καταπραύνη, ὅπως τὴν εὐχαριστήσῃ κατεδίκασε τὸν ἀδαμαντέμπορον νὰ ριφθῇ εἰς τὸ ἀμφιθέατρον ὅπως γείνη βορὰ τῶν ἀγρίων θηρίων. Κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν ἡ αὐτοκράτειρα μετέβη ἐπὶ τόπου, ὅπως ἀπολαύσῃ τὴν εὐχαρίστησιν, τὴν παρέχει ἡ συντελούμενη ἐκδίκησις. Ἄλλ' ἀντὶ λέοντος ἡ ἄλλη τιμὸς ἀγρίου θηρίου εἶδεν ἐξελθὸν πρόβατον, ὅπερ πλησίασεν εἰς τὸν κατάδικον ἔλειχε τὰς χεῖράς του. Ἡ αὐτοκράτειρα παρεπρόθετος περὶ τούτου εἰς τὸν αὐτοκράτορα, ὅστις εἶπεν αὐτῇ· « Ἐτιμώρησα τὸν ἔνοχον κατὰ τὸν νόμον τοῦ ἀντιποίνου. Σὺ ἐξῆπάτησεν — ἐξῆπατήθη. »